

fremgaa; at det hele Tilfyn har sine Mangler. Naar man nu yderligere giver Politiet Tilfyn med de Skibe, som befordre Udvandrerne indirekte, som altsaa føre dem her fra til et andet europæisk Land, hvorfra de saa føres videre til Amerika og til Australien, saa forøges derved Politiets Forretninger, og medens vistnok Uvandringen fra alle mindre Stæder er saa ubetydelig, at Politiet der uden Bæmskællighed vil kunne overkomme dette Tillæg til sine Forretninger, saa er det derimod meget tvivlsomt, om Kjøbenhavns Politi med den utilstrækkelige Styrke, der er stillet til dets Raadighed, vil kunne overkomme ogsaa at føre dette Tilfyn; og i ethvert Tilfælde vil der mangle et Tilfyn, som kan borge for, at de, der udvandre, navnlig Almuesfolk, ikke blive Gjenstand for et eller andet Bedrageri. Jeg tror ikke, der vil kunne opnåas Betyrrelse for Uvandringen, eller at den vil kunne bringes paa en tilfredsstillende Fod, uden at der indrettes et særligt Tilfyn dermed. Derved vil man maasse stille og sige: Saa skulle vi altsaa oprette et nyt Embede! Men det tror jeg dog ikke behøves. Det følger af sig selv, at da den hele Sag er saa ny, og det ingenlunde er vist, at Uvandringen vil vedblive i saa stort et Omfang som nu, om den ikke helt ophører, vil det være aldeles urimeligt for dens Skyld at oprette et helt nyt Embede; men paa den anden Side tror jeg dog rigtignok, det bliver nødvendigt, i alt Fald midlertidig, at oprette en ny Institution, hvis Forretninger jo kunne besørge for et Honorar. Man vil maasse spørge: Hvem skal betale det? Det vilde jo ganske vist være ganske urimeligt at paalægge Kjøbenhavns Kommune en saadan Byrde, da det jo er overordentlig saa af Uvandrerne, der ere fra Kjøbenhavn; en hel Del af dem ere jo ikke engang her fra Landet, det er Svenskere, som komme hertil og udvandre herfra, og af denne Grund kan vel ogsaa Staten med Føie vægre sig ved at betale et saadant Tilfyn. Men jeg ser heller ikke, hvorfor man ikke kan tilvejebringe Betalingen derfor paa selv samme Maade som den, hvorpaa Betalingen for Væge-tilfynet og Eftersynet af Skibene tilvejebringes, nemlig ved at paalægge Uvandrerne selv

en ringe Afgift. Dersom de Tal, som den høitærede Minister har opgivet i Lovforslagets Motiver, ere rigtige, kan man formentlig anslaa Uvandrerens aarlige Antal til 6—7,000, og jeg tror nu, at det er meget større, navnlig fordi man ikke har nogen Sikkerhed for, at alle Udvandrerne ere Udvandrerne med Kontrakt. En lille Afgift af en Nigsort eller 2 Mark vilde altsaa være tilstrækkelig til at bære de Udgifter, der ville være forbundne med en saadan Kontrakt. Vilde man sige: Ja, men Uvandringssagerne, som ganske vist kunne taale at betale, fordi de trække et Par Millioner ud af Landet om Aaret, komme ikke til at betale det, det bliver lagt paa Uvandrerne, saa vil jeg gjerne indrømme Sandheden deraf, men naar der for en Reise skal betales mellem 80 og 100 Rd., saa har en Udgift af 24 Sk. eller 2 Mk. jo ikke saa Meget at sige. Der til kommer, at Uvandringssagerne allerede afkræve Uvandrerne et Gebyr af 3 Mk., dels til et 8-Skillings-Stempel, som er fastsat for disse Kontrakter — hvilket efter min Formening er et aldeles urimeligt lavt Stempel — og dels til Expeditionsomkostninger, og det er da et Spørgsmaal, om de ville finde sig foranledigede til at forsøge dette Gebyr, hvis man paalagde dem en saadan Udgift, da Konkurrencen mellem dem er meget stor. Men den vigtigste Nytte, som en saadan Institution vilde gjøre, vilde dog efter min Formening være den, at den kunde forpligtes til uden alt Bederlag at give dem, der ønske at udvandre, alle fornødne Oplysninger. Derved vilde den gjøre Ende paa den skammelige Trafik, der drives rundt omkring i Landet, at Folk, der have været i Amerika, lade sig sende her over for at hverve Udvandrerne mod fri Reise frem og tilbage og et Honorar for hver Udvandrer, de føre tilbage med sig. For at opnåa dette Formaal udspredes de skammeligste Usandheder baade om Tilstanden i vort Fædreland og om Tilstanden i Amerika. Der ligger her for mig et Exemplar af et Blad, som hedder „Emigranten“, udgivet af en bekendt Person, Mogens Sommer, senest bekendt fra den socialistiske Bevægelse. Her fortælles blandt andet Uvandrerne, at Amerika flyder med Mælk og Honning, og at enhver Menig-